

ще видимъ, чи ако и да не бѣше Българія въ предишното си могѣщество, но се пакъ бѣше страшило за Византийцы-тѣ, както и за Латинцы-тѣ, които во време на Кръстовы-тѣ походи бѣхъ завоевали Цариградъ и на еднѣжь испитахъ силѣ-тѣ на Българско-то оръжіе. Много вѣкове еще Българи-тѣ ся наслаждавахъ съ славъ и могѣщество.... Но черна-та сѣдба неможя да търпи, кѣту гледаша щастіе-то на Българи-тѣ. Тя ся закали да имъ обърни щастіе-то и смѣхъ-тѣ въ нещастіе и сълзы. И скоро тя достигна цѣль-тѣ си: Между Българи-тѣ ся яви несъгласіе, — това орудіе на чернѣ-тѣ Българскѣ сѣдбѣ Гърцы-тѣ, кѣту видяхъ адско-то чадо между Българи-тѣ, зарадвахъ ся твърде много и ся рѣшихъ да ся воспользовжтъ отъ това зло за унищоженіе-то на Българи-тѣ. Но тѣхъ ги бѣше страхъ, тѣ сами неслѣяхъ и затò повикахъ на помощ Турцы-тѣ. Увы! при еднѣ такъвѣзи голѣмѣ опасность несъгласіе-то между Българи-тѣ ся усили! Турцы-тѣ, при помощъ-тѣ Гръцкѣ нападнѣхъ на Българіѣ. Но тѣй небѣше лесно да ся побѣдѣтъ Българи-тѣ, които ся бяхъ юнашки, и едвамъ ли Турцы-тѣ можяхъ да ги побѣдѣтъ, ако не владѣяше между имъ несъгласіе, и ако Гръкъ-тѣ непомагаше на Турчина. Но вече бѣше рѣшено, — и Българско-то царство падна.....

Слѣдъ паденіе-то на Българско-то царство, падна и Гръцко-то и тогава и два-та Патріарха ся намѣрихъ подѣ еднѣ Турскѣ власть; но Българи-тѣ небѣхъ толкози щастливи, или по добрѣ, тѣ неупотребихъ никаквы хитрости